

הקדוש רשב"י לרעיא מהימנא אתה הוא שזכית בחייך להתלבש באלו לבושי הצלמים
ששאר הצדיקים יזכו בו רק לאחר מיתתן ואשרי חלקך.

דוד ביקש 'שמרה נפשי' בכדי שאוכל להמשיך חסד אל המלכות הנקראת אני
דָּבָר אַחֵר שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי, אֲמַאי פירוש אחר על
מש"כ 'שמרה נפשי כי חסיד אני', ולכאורה קשה למה ביקש דוד המלך מלפני
הקב"ה שישמור את נפשו, כי בודאי אין לפרש כפשוטו שדוד ביקש מהקב"ה שישמור עליו
מאחר שהוא צדיק והוא ראוי לכך כי הרי אין לך אדם שיוצא יד"ח טובת הבורא עליו עד
שהוא יוכל לבקש שיטיבו לו בזכותו, אלא האדם יכול רק לבקש חיים וחסד שבזה הוא יוכל
לעבוד ביותר את הקב"ה בעתיד (רמ"ק). **כְּדִי שְׁאֶתְחַסֵּד עִם אֲנִי.**

יְאָתְמָר בִּיה אֲנִי וְהָיוּ אלא פירושו שדוד ביקש 'שמרה נפשי' בכדי שאני
יוכל להמשיך חסד אל המלכות הנקראת אני, שעל המלכות נאמר אני והו', דהיינו
שהמלכות הנקראת אני מתייחדת עם ז"א הנקרא הוא ואז הוא סוד וה"ו שהוא ייחוד ה'
דמלכות עם ו' דז"א, והאות ו' בהתחלה הוא ו' החיבור. **וְיִי לִיָּה לְמֵאן**
יְאֶפְרַיִשׁ (דף רכ"ג ע"א) **אֲנִי מִן הוּא** אוי לו למי שיפריד את המלכות הנקראת
אני מז"א הנקרא הוא, **יְאָתְמָר** (תהלים ק) **הוּא עֲשָׂנוּ** שעל כך נאמר 'הוא
עשנו', דהיינו שז"א הנקרא הוא ע"י ייחודו עם המלכות יצאו נשמותינו, **וְלֹא אֲנַחְנוּ**
וכן הוא סוד ולא [קעה] אנחנו ופירושו ולאות א' אנחנו, דהיינו שיש לנו אחיזה בא"א שהוא

אור הרשב"י

[קעה] כאן הרעיא מהימנא דורש שמש"כ ולו

אנחנו באות ו' שהוא כאילו נאמר ולא אנחנו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד אות א' ע"י שזו"ן מלבישים על נה"י דא"א. **כָּלֹא חָד בְּלֹא פְּרוּדָא** והגם שמוזכר רק ז"א ולא מוזכרת המלכות בסוד 'והוא עשנו', בכל זאת הכל אחד בלא פירוד ומשום כך גם המלכות מוזכרת ע"י שהיא כלולה בז"א. **הָדָא הוּא דְּכִתְיִב,** (דברים לב) **רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי הוּא אֲנִי אֶמִית וְאַחִיָּה מַחְצֵתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל** וזהו מש"כ בפסוק ראו עתה וגו', דהיינו שסוד אני וסוד הוא של זו"ן נכללים ביחד. **אֲנִי יְהוָה הוּא, אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר** וכן הוא מש"כ 'אני יהו"ה' דהיינו שהמלכות הנקראת אני הוא בייחוד עם ז"א הנקרא הוי"ה, וכן הוא פירושו במש"כ 'אני הוא ולא אחר', דהיינו שסוד אנ"י וסוד הו"א של זו"ן הם כלולים כאחד. **וְדָא אֲנִי מִן אֲדָנִי** ולכן אמר דוד 'כי חסיד אני', דהיינו שהוא רצה להתחסד עם המלכות שהיא סוד אותיות אני משם אדנ"י ואות ד' דשם אדנ"י רומז על המלכות שהיא דלה ועניה או שהיא עומדת מחוזה דז"א ולמטה שהוא כנגד ד' ספירותיו ת"ת נה"י. **יְהוָה עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא** ושם הוי"ה הוא רומז אל ז"א הנקרא עמוד האמצעי.

בת"ת שהוא בקו האמצעי מתחברים בו שני השמות של הוי"ה ואדנ"ת שהוא שם יאחדונה"י

וּבְגִין דִּיהוָה אֵיהּ לִימִינָא דְּאֵיהִי חֶסֶד, אָמַר, שְׁמֶרָה נַפְשִׁי דְּאֶתְחַסֵּד בְּךָ עִם אֲנִי, וְאֵיהּ אֲדָנִי
לְגִבּוּרָה ולפי ששם הוי"ה דז"א שהוא באמצע והוא נוטה אל החסד שבימין או לכן

דוד אמר 'שמרה נפשי כי חסיד אני', דהיינו שדוד ביקש מז"א שישמרהו מאחר שע"כ הוא

יוכל להמשיך את החסד ממנו אל המלכות הנקראת אנ"י, שזו המלכות היא סוד שם אדנ"י שהוא בגבורה שמשום כך צריך להמשיך לה את חסדים בכדי למתקה. **וּבִתְפֹּאֶרֶת, אֶת־חֲבֶרֶן תִּירֶין שְׁמָהּ יֵאֱהֹדוּנָה"י** ובת"ת שהוא בקו האמצעי מתחברים בו שני השמות של הוי"ה ואדנ"ת שהוא שם יאהדונה"י. **וְרֹא דְמָלָה בְּחֶסֶד וּבְגִבּוּרָה, (יחזקאל א) וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה** וסוד הדבר הוא שעל החסד והגבורה שבקו ימין ובקו שמאל נאמר בהם 'ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה' דהיינו שהם נפרדים זה מזה, **וּבִתְפֹּאֶרֶת, דְּאֶתְקָרִי** (שמות טו) **יְהִי אִישׁ מְלַחְמָה, מֶה פְּתִיב (יחזקאל א) שְׁתִּים חוֹבְרוֹת אִישׁ, תִּרְתִּין שְׁמָהּ מִתְּחֲבֶרֶן בִּיה פִּחְדָּא** אמנם בת"ת שהוא נקרא 'ה' איש מלחמה' ע"ש שהוא לוחם למתק את הגבורה שבשמאל עם החסד שבימין, ובו נאמר 'שתים חוברות איש', דהיינו שבמקום הת"ת הנקרא איש חוברים שני השמות הוי"ה ואדנ"ת שהם בסוד חסד וגבורה והם מתחברים ומתמתקים כאחד. **וּשְׁתִּים מְכַסּוֹת אֶת גְּוִיֹּתֶיהֶנָּה. תְּפֹאֶרֶת אֶתְקָרִי גּוֹף, (דניאל י) וּגְוִיָּתוֹ כְּתָרְשִׁישׁ** וע"י ייחוד החו"ג בת"ת מתייחדים גם החו"ב שהם סוד שמות הוי"ה אהי"ה שעל ייחודם נאמר 'ושתיים מכסות את גויותיהנה', דהיינו ששני השמות הוי"ה אהי"ה של החו"ב מכסים את הת"ת הנקרא גְּוִיָּה וגוף בסוד 'וגויתו תרשיש' שהוא לשון תרי שש מאחר שהת"ת כולל ג' פרקים של זרוע ימין שבסוד חסד וג' פרקים של זרוע שמאל שבסוד גבורה, **יֵאֱהֹדוּנָה וִיה"ה** וסוד ייחוד החו"ב שהם שמות הוי"ה אהי"ה הוא שם יאה"ה ויה"ה שז"א מקבל מהם הארה, וביצירות זה לא נאמר חוברות כמו ביצירות יאהדונה"י מאחר שכאן כל שם הוא בפני עצמו כי צירוף יאה"ה הוא שם אהי"ה

בהיפוך אותיות וצירוף ויה"ה הוא שם הוי"ה בהיפוך אותיות, ומשא"כ צירוף יאהדונה"י הוא

מצטרף יחד ממש ומשום כך נאמר בו 'חוברות' (יהל אור).

דוד אמר שלוש פעמים עבדך כנגד שלוש פעמים שצריך האדם לעשות עצמו
עבד בתפילה

הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֱתָהּ אֱלֹהֵי, שִׁמַּח נַפְשׁ עֲבָדְךָ, תִּנְה עֶזְךָ
לְעֲבָדְךָ. (תהלים פו פסוקים ב ד טז) תִּלַּת זְמַנִּין אֶתְעַבֵּיד

דָּוִד עֶבֶד בְּתִהְיֶה דָּא [קעו] והנה במזמור זה נאמר ג' פעמים 'עבדך' וכמש"כ

'הושע עבדך' וגו', וכ"כ 'שמח נפש עבדך', וכ"כ עוד 'תנה עזך לעבדך' ושלוש פעמים דוד

נעשה עבד במזמור זה, לְקַבֵּל ג' זְמַנִּין, דְּאוֹקְמוּהָ מְאִירֵי

מִתְנִיתִין, דְּבָעֵי בַר נֶשׁ לְמַהוּי עֲבָדָא בְּצִלּוֹתָא [קעו] והוא כנגד ג'

פעמים שביארו בעלי המשנה שצריך האדם להיות לבחינת עבד בתפילה [קעו].

בְּבִרְכָּאן קְדָמָאִין, בְּעֶבֶד דְּמִסְדָּר שְׁבָחוּי קָמִי רַבִּיָּהּ פֶּעַם

אחת הוא בג' ברכות ראשונות שצריך האדם להשים את עצמו כעבד שמסדר את השבחים

לפני רבו. בְּאַמְצָעִיּוֹת, בְּעֲבָדָא דְּבָעֵי פָּרַם מִרַבִּיָּהּ ופֶּעַם שְׁנִיָּה

הוא בברכות האמצעיות שהוא משים עצמו לעבד המבקש פרס מרבו. בְּאַחֲרוֹנוֹת,

אור הרשב"י

[קעו] וכתב יהל אור שמאמר זה הוא המשך

למבואר לעיל בפרשת בלק קצ"ה ע"א ששם
התבאר שדוד המלך עשה עצמו בתפילתו
כחסיד וכעני וכעבד וכן מסר נפשו על
קדושת שמו וכאן מוסיף לבאר את מה שדוד
קרא על עצמו ג' פעמים עבד.

[קעו] דאיתא בברכות דף לד עמוד א'

דאמר רבי חנינא: ראשונות – דומה לעבד
שמסדר שבח לפני רבו, אמצעיות – דומה
לעבד שמבקש פרס מרבו, אחרונות –
דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפטר והולך
לו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000